

КПСС МАРКАЗИЙ КОМИТЕТИ ИЮЛЬ (1978 ЙИЛ) ПЛЕНУМИ ҚАРОРЛАРИНИ АМАЛГА ОШИРАМИЗ

ҚЎЙЧИЛИК

МЎЛ-ҚЎЛЧИЛИК

ПАРКЕНТ РАЙОНИДАГИ «КОММУНА» СОВХОЗИ ЧОРВАДОРЛАРИ ИШ ТАЖРИБАСИДАН

СОВХОЗ асосан узумчиликка ихтисослашган. Шу билан бирга халқ турмуши фаровонлигини оширишнинг муҳим манбаи бўлган чорвачилик, айниқса, қўйчилик кенг кўламли ривожланиб бораётган. Ҳозирги кунда совхознинг 6125 бош қўй-қўзиси серути тоғли яйловларда семиртириб боқилмоқда. Бу пайдада белгиланганидан 1115 бош қўйлар.

Хўжалик отарларининг ҳаммаси гўштдор ва сержун зотли қўйлар билан юз фоиз тўлдирилган. Эрта қўзлатиш усули муваффақиятли қўлланилмоқда. Шунинг учун эгиз қўзилар йил сайин қўлайиб борапти. Масалан, бу йил совхоз бўйича ҳар юз бош совдидан пландаги

95 ўринга 113 тадан қўз олиниди. Ҳар бир қўйдан 3,4 килограммдан сифатли жун қирқилди.

Совхоз чўпонлари бу йил олинган қўзиларни тўла сақлаб қолиб, отарлардаги совдиқлар урини тўлдирish учун парвариш қилмоқдалар. Сурувдан ажратилган совдиқлар ва бу йилги ёш қўчқорлар гўштга топириши

учун боқилляпти. Уларнинг ўртача тирик вазни 50 килограммга етказилди. Совхозда шунингдек, қорамолчилик ҳам ривожланиб бормоқда.

Ушбу саҳифада «Коммуна» совхозини чорвадорларининг ана шу илгор иш тажрибалари, хўжаликнинг истиқболи ҳақида ҳикоя қилинади.

ЯЙЛОВЛАР

ЧОРЛАЙДИ

СОВХОЗ идорасидаги суҳбатини қилишдан кўндалди. Салмоқли рақамлар тилга олинди, ажойиб фактлар келтирилди. Навбат олдидан турган назарлар, хўжаликнинг истиқболи мавзусига келганда суҳбат янада жонланди. Совхоз директори Ҳасим Мирзакаримов бу ҳақда ҳис-ҳалжон билан, келажакка қўйилган ишонч билан сўзлар аёқан, хўжаликнинг эртанги кунини, Коммуна кишлоғининг яратилган ҳусни-жамоли ҳақида тасвирида аёқол намоян бўлиб, бу эзу режаларининг янги вақт ичига рўйида чиқишига шубҳа қолмади.

Хўжалик раҳбарлари қўйчилик соҳасида эришилган ютуқлар, ўйлаб чўпонларнинг фидойилиги ҳақида илқ-иссиқ гаплар айтишди. Қўйчилик тоғларда яшаб, яйловма-йиллов сурув суриб юрган чўпон-қўйларнинг машаққатли меҳнати, жасорати ҳақида қизилқарғи хўқоқлар тинглади. Номлари қаён ўзлари ҳам сеҳрли туюлган яйловлар бизни бутунлай ром этиб, бағрига чорларди.

Юз марта эшитгандан бир марта кўрган яхши, деганларидек, тоғ яйловларини доғруғини чўпонлар ҳузурига олишди. Совхоз партия комитетининг секретари Мақсуд Шарипов бизга ҳамроҳ бўлди.

Одамларга тамжур, меҳрибон бўлиш, — ҳар бир раҳбар учун энг зарур фахрият, — дейди партокм секретари. — Меҳнат ишиси ўзининг эъзоз, — эътиборда эканлигини ҳис қилиб турса, яхши нафийат билан виждонан ишлайди. Давласлик, муғомбирлик қилишга орийат йўл қўймайди. Шунинг учун, айниқса, оғир тоғ шартлида яшаб меҳнат қилаётган чўпонларимиз аҳволидан, вон-тузидан, талаб-ҳўтирларидан мунтазам боқиб бериб тураман.

Нихоят машинамиз тўрт тарафдан талаб тоғ тизмалари билан ўралган сойликка кириб бориб-ди, тоғ бағрини ўйиб, текислаб ўратилган ўтов ёнида тўхтади. Тева-

рак-атроф манзараси шу қадар гўзал ва сеҳрлики, кўз узиб бўлмади. Эрталаб тошдан-тошга, харсангдан-харсангга урилиб, олпоқ қўйлар, шоқуллаб сой суви оқиб ўтапти. Агар сойи оқса, бир анҳор сув бўлади. Унинг бошланиш қисми икки баҳайбат тоғ ўрқачи ўртасидаги дарода кўздан гоийб бўлади. Соининг юқори ва қуйида сузга яқинроқ ўратилган яна уч-тўрт ўтов қўчоқ дахлатлар орасидан, гира-дира кўзга ташланади.

Совхозимиз йилқичилари эрта кўккам ер бети-дан қор кетиб, кунлар илқин билан ўтов тиклиб, кеч куннинг изгирлиги кунларига манзил қўралитган сўлим сой бу, — низох берибди Мақсуд ака. — Йилқичлар илашши учун жуда қўлай, ўт-ўлан ҳам сероб. Ёйлар яйраб, тўйиб ўтлайди, яхши қўлунлайди. Сутти кўп ва қўчоқ бўлиб, тойчоқлар тез ўтгайди.

Сут деганингиз нимаси, Мақсуд ака. — Меҳмонларга қимиздан таппиринг. — Ўтовдан бичирин бўлиб бизга пешвоз чиққан йилқис салом-алиқдан бичирин таппини ҳайилдан бошлади.

Бош зоотехник, исми жисимга мовнади, Хурсанд Хайтматов, — таништиради партокм.

Хурсанд бўлмас арзи-мабдини, — зоотехник хуш-чақчақ давом этди, — ма-на, қўйлар туғгани салкам бир ярим баравар кўпайтириб қўйдик. Йилқимиз ҳам пландагидан 50—60 бош ошди. Хўш...

Набат қорамолчиликка келди шекилли, «хўш-лаб, қолдинга», — партокмнинг асқилидан гўр кулги кўтарилди. Бош зоотехник ҳам бўш келмади:

Бу соҳада ҳам тилимиз қисқичлик жойи йўқ. Тўғри, ҳозирча гап посон-гисини пасайтириб қўйишга мажбуримиз. Лекин икки-уч йилдан сўнг оғзаки бемалол тўлдириб гапирса бўлаверадиган ишларга қўл урганимиз...

Насияни қўйиб, нақдига ўтайлик энди, — деди ўтов эгаси, йилқини Тўла-ган Жўраса. — Тоғ йили, айниқса меҳмонларни урин-тирган, қани сўрига, дастур-хонга марҳамат.

ТУРАБЕК БОБО

ҲИКОЯСИ

ҚИЯЛИҚДАГИ азим да-рахт остига ўратилган тахта сўрига ўтиришга улгур-масмиздан ўтовдан бар-васта гапдали қария чиқиб келди. Кўз қарашлари чиқиб келди. Соқили қалта, қўчоқ-Бароқ қўшлари ўткир бо-қувчи кўзларига соя таш-лаб туритти. Қадамлари шақма. Қўл олиб сўраш-ганимизда бармоқларимиз бўлаки нафтарни орасида, дегарлиқ қўй бўлиб кетди.

Чола ҳавас билан ти-килар эканмиз, курашларда елкаси ер искамгаган пол-воиларга қисқалишимиз кел-ларди уни. Чунки, барваста гавдасидан салобат, куч ёғи-либ турибди. Негадир, қўй-лидаги ўзун ҳассаси орқик-чадек туюларди. Ҳақиқатан ҳам кейин билсак, у ҳасса эмас, чўпон тағи экан.

Турабек бобо ҳассага эмас, шифобахш табиатга тағини юрадилар, — дейди бош зоотехник. — Ёйларни 82 дан ошди. Ҳамон йил-лардек отга чапдаст миниб, яйловма-йиллов, тоғма-тоғ ошиб юрадилар. Бу ерлар-да ҳар бир тош, ҳар бир бут-боғ, ҳамма даралар бо-бога беш қўлдек маътум.

82 ёш. Катта умр. Оғир-нинг устидан, етилнинг ос-тидан қорамолларни учун ҳил-жуда тетик отахон. Илк бор эсини таниганида тоғ-ма-назарасини кўриб, бола-лидан укор-уор йилқилар кетилди юрди. Минг-минг-лаб қўй ва йилқилари бўл-ган нече бойларни кўрма-ди, уларнинг жабуру-ситам-ларини тортмади, дейсан.

Хатто, газада босмачи тў-даларининг шум қадамлари ҳам етиб келди бу ёқларга.

Хуллас, Турабек бобо кўп ажойиб-гаройиб воқеа-ларни бошидан кечирган кекса аяллов чўпонларидан. Аср бошидан шу кунгача бўлган жами ўзгаришлар унинг кўз ўнгига, бевосита иштирокида бўй берди. Шу маънода бобони жоили та-рих деб эъзозлашди.

Шу кеча Турабек бобо-нинг қизилқарғи суҳбатла-рини мароқ билан тингла-дик. Жонли тарих деганла-

рича бор экан. Тоғнинг Пар-кент районида тегишли қис-мида неча номда яйлов бўл-са, ҳаммасининг келиб чи-қиш тарихини ёздан билди. У сутдек ойдин тунда олисдан қўралиб кўзга таш-ланаётган тоғ тизмаларига тикилганча ваэмин дикхо қиларди.

Гоҳо юмуш билан Паркентга тушиб тураман. Совхоз раҳбарлари ҳар са-фар мену кўрганларидан бир-галли тақдорлашади: гўё тажрибали чўпонлар на-майиб бораётган эмиш, ёш-лар яйловларга чиқишини истамай, ўзларини енгил-елли ишларга ўришармиш. Бўлмаган гап. Йилқиларни оғир даврлар ўтиб кетган. Ҳозир чўпон юмуши анча енгил. Бунинг устига унинг ўзи ҳам, меҳнати ҳам эъзозда. Тоғга турса ҳам ўзгариш бўлади. Негадир, қўй-лидаги ўзун ҳассаси орқик-чадек туюларди. Ҳақиқатан ҳам кейин билсак, у ҳасса эмас, чўпон тағи экан.

Турабек бобо ҳассага эмас, шифобахш табиатга тағини юрадилар, — дейди бош зоотехник. — Ёйларни 82 дан ошди. Ҳамон йил-лардек отга чапдаст миниб, яйловма-йиллов, тоғма-тоғ ошиб юрадилар. Бу ерлар-да ҳар бир тош, ҳар бир бут-боғ, ҳамма даралар бо-бога беш қўлдек маътум.

82 ёш. Катта умр. Оғир-нинг устидан, етилнинг ос-тидан қорамолларни учун ҳил-жуда тетик отахон. Илк бор эсини таниганида тоғ-ма-назарасини кўриб, бола-лидан укор-уор йилқилар кетилди юрди. Минг-минг-лаб қўй ва йилқилари бўл-ган нече бойларни кўрма-ди, уларнинг жабуру-ситам-ларини тортмади, дейсан.

Хатто, газада босмачи тў-даларининг шум қадамлари ҳам етиб келди бу ёқларга.

Хуллас, Турабек бобо кўп ажойиб-гаройиб воқеа-ларни бошидан кечирган кекса аяллов чўпонларидан. Аср бошидан шу кунгача бўлган жами ўзгаришлар унинг кўз ўнгига, бевосита иштирокида бўй берди. Шу маънода бобони жоили та-рих деб эъзозлашди.

Шу кеча Турабек бобо-нинг қизилқарғи суҳбатла-рини мароқ билан тингла-дик. Жонли тарих деганла-

рича бор экан. Тоғнинг Пар-кент районида тегишли қис-мида неча номда яйлов бўл-са, ҳаммасининг келиб чи-қиш тарихини ёздан билди. У сутдек ойдин тунда олисдан қўралиб кўзга таш-ланаётган тоғ тизмаларига тикилганча ваэмин дикхо қиларди.

Гоҳо юмуш билан Паркентга тушиб тураман. Совхоз раҳбарлари ҳар са-фар мену кўрганларидан бир-галли тақдорлашади: гўё тажрибали чўпонлар на-майиб бораётган эмиш, ёш-лар яйловларга чиқишини истамай, ўзларини енгил-елли ишларга ўришармиш. Бўлмаган гап. Йилқиларни оғир даврлар ўтиб кетган. Ҳозир чўпон юмуши анча енгил. Бунинг устига унинг ўзи ҳам, меҳнати ҳам эъзозда. Тоғга турса ҳам ўзгариш бўлади. Негадир, қўй-лидаги ўзун ҳассаси орқик-чадек туюларди. Ҳақиқатан ҳам кейин билсак, у ҳасса эмас, чўпон тағи экан.

Турабек бобо ҳассага эмас, шифобахш табиатга тағини юрадилар, — дейди бош зоотехник. — Ёйларни 82 дан ошди. Ҳамон йил-лардек отга чапдаст миниб, яйловма-йиллов, тоғма-тоғ ошиб юрадилар. Бу ерлар-да ҳар бир тош, ҳар бир бут-боғ, ҳамма даралар бо-бога беш қўлдек маътум.

82 ёш. Катта умр. Оғир-нинг устидан, етилнинг ос-тидан қорамолларни учун ҳил-жуда тетик отахон. Илк бор эсини таниганида тоғ-ма-назарасини кўриб, бола-лидан укор-уор йилқилар кетилди юрди. Минг-минг-лаб қўй ва йилқилари бўл-ган нече бойларни кўрма-ди, уларнинг жабуру-ситам-ларини тортмади, дейсан.

Хатто, газада босмачи тў-даларининг шум қадамлари ҳам етиб келди бу ёқларга.

Хуллас, Турабек бобо кўп ажойиб-гаройиб воқеа-ларни бошидан кечирган кекса аяллов чўпонларидан. Аср бошидан шу кунгача бўлган жами ўзгаришлар унинг кўз ўнгига, бевосита иштирокида бўй берди. Шу маънода бобони жоили та-рих деб эъзозлашди.

Шу кеча Турабек бобо-нинг қизилқарғи суҳбатла-рини мароқ билан тингла-дик. Жонли тарих деганла-

рича бор экан. Тоғнинг Пар-кент районида тегишли қис-мида неча номда яйлов бўл-са, ҳаммасининг келиб чи-қиш тарихини ёздан билди. У сутдек ойдин тунда олисдан қўралиб кўзга таш-ланаётган тоғ тизмаларига тикилганча ваэмин дикхо қиларди.

Гоҳо юмуш билан Паркентга тушиб тураман. Совхоз раҳбарлари ҳар са-фар мену кўрганларидан бир-галли тақдорлашади: гўё тажрибали чўпонлар на-майиб бораётган эмиш, ёш-лар яйловларга чиқишини истамай, ўзларини енгил-елли ишларга ўришармиш. Бўлмаган гап. Йилқиларни оғир даврлар ўтиб кетган. Ҳозир чўпон юмуши анча енгил. Бунинг устига унинг ўзи ҳам, меҳнати ҳам эъзозда. Тоғга турса ҳам ўзгариш бўлади. Негадир, қўй-лидаги ўзун ҳассаси орқик-чадек туюларди. Ҳақиқатан ҳам кейин билсак, у ҳасса эмас, чўпон тағи экан.

Турабек бобо ҳассага эмас, шифобахш табиатга тағини юрадилар, — дейди бош зоотехник. — Ёйларни 82 дан ошди. Ҳамон йил-лардек отга чапдаст миниб, яйловма-йиллов, тоғма-тоғ ошиб юрадилар. Бу ерлар-да ҳар бир тош, ҳар бир бут-боғ, ҳамма даралар бо-бога беш қўлдек маътум.

82 ёш. Катта умр. Оғир-нинг устидан, етилнинг ос-тидан қорамолларни учун ҳил-жуда тетик отахон. Илк бор эсини таниганида тоғ-ма-назарасини кўриб, бола-лидан укор-уор йилқилар кетилди юрди. Минг-минг-лаб қўй ва йилқилари бўл-ган нече бойларни кўрма-ди, уларнинг жабуру-ситам-ларини тортмади, дейсан.

Хатто, газада босмачи тў-даларининг шум қадамлари ҳам етиб келди бу ёқларга.

Хуллас, Турабек бобо кўп ажойиб-гаройиб воқеа-ларни бошидан кечирган кекса аяллов чўпонларидан. Аср бошидан шу кунгача бўлган жами ўзгаришлар унинг кўз ўнгига, бевосита иштирокида бўй берди. Шу маънода бобони жоили та-рих деб эъзозлашди.

сурункасига район советига депутат қилиб сайланади.

1978 йили отаридаги ҳар 100 бош совдиқдан 137 та-дан қўзи олиб, совхозда энг юқори қўрсаткичга эришди ва «Москвич-412» енгил ав-томашинаси билан мукофот-ланди.

Ота-рида ҳар йили ма-всум шароитида қараб 350 дан 400 бошгача совдиқ парвариш қилади. Ўтган йили ҳар 100 бош совдиқ-дан 140 та, бу йил эса 142 та қўзи олди. Бу совхозда иккинчи натижадир.

Тажрибали чўпон ҳар ку-ни аниқ график асосида иш олиб боради. Эрталаб гира-ишга пайтдаёқ, қўйларни яйловга ҳайдайди. Бир кун аввал белгилаб қўйган сув сероб томонларга ёйди. Қўй-ёш тиккароқ келиб кун қи-зий бошлаган пайтда сербу-та салқин жой ташлаб, қўй-ларга дам беради. 4—5 со-ат давомида қўйлар 3—4 марта ўрнидан қўзғатиб ту-рилади. Чунки ўзоп ётиб қолса, зах ўтаб, ўпка наса-лига учраши мумкин. Бу-дан ташқари бошқа ички орғанларига ҳам зарар бў-лади.

Куннинг тафти қайтгач, қўйлар яна яйловга ҳайлаб чиқилади ва қўш қорайту-нча яйратиб боқилади. Сун-гра чўпон ўтовни олдиданги мақсус тунайдиған ерга келтирилади. Бу ерда ки-чик охураб ўратилиб, уларга мунтаза: тўз солиб қўйилади. Совдиқлар вақти-бақти билан тўз ялаб турса, еган озуқаси тез ҳазм бў-лади, қолверса, шароитда истеъмол қилинган тўз бў-ғуси совдиқларнинг соғлиги учун ҳам фойдалидир. Улар дорукун ва соғлом қўзи бе-ради.

Аслида қўйларни ту-ла боққан яхши, — дейди бош чўпон. — Бироқ, бу йилларда бўрилиб қўй. Қоронги бўлганлиги учун отари улардан қўрилдиш анча қийин. Кундузи эса бу йилқичлар отарга яқин бе-лизи олмайд. Шундай бўл-сада эрта тонг ва кечкурун-ги салқиндан самарали фойдаланиб, қўйларни оз-дириб қўймасликка ҳаракат қиламиз.

ҚЎПИ СЕМИЗНИНГ

ҚЎЗИСИ ЭГИЗ

БОШ ЧЎПОН Абду-хўр Алматов бу нақлин тез-тез қайтаришни хуш кўра-ди. Ўзи ҳам шунга амал қилади. Қилин-ёзин отарда-ги совдиқларни бир хил се-мизликда асрайди. Натижа-да ҳар йили 100 бош со-вдиқдан 140 тадан кам қўзи олмайд.

Абдухўр илк бор қўй-ли чўпон тағини тутганида 15 ешил ўспирин эди. Беш йил ёрдамчи бўлиб қўй-ли ишлайди. Бош чўпон вази-фасига ўтганига ҳам, ма-на 35 йилдан ошди. Энди-лида ўйларли Абдухўр ва Абдуманноплар билан ҳар йили эрта қўққиларида сер-вот яйловларга отланади. Август ойларининг охирида эса олис яйловлардаги ўт-ўланлар қўриб-қовжират-ч, кун қисқариб, тун узайга-ч, яна совхознинг экинзорла-рига қайтишади. Ёллаган бўшган ерларда ва саба-вот пайкаларида совуқ ну-рлар бошлангунча қадар со-вдиқларни яйратиб боқади.

А. Алматов эрта қўзла-тиш усулининг афза-лигини бичиринлар қатори тушуниб етган чўпонлар-дан. Ҳақиқатан ҳам, эрта кўндалма тугилган қўйлар тез оёққа туриб, отарлар

яйловга олиб чиқилдиган пайтда мустақил ўтлайди-ган бўлиб қолади. Натижа-да кузга бориб бу қўзилар она қўйлар вазнига тенгла-шади. Ҳатто, яхши ривож-ланган қўчқорларни 45—50 килограмм вазнда гўшт-га топириш мумкин бўла-ди.

Еа ойларида тоғ қўй-қиларидаги яйловларда қўй-боқинда гап кўп, — дейди бош чўпон. — Биринчидан, бу ерларда ўт-ўлан сероб. Иккинчидан, ҳаво муъта-дил, салқин бўлганлиги учун қўйлар иштаха билан тўйиб ўтлайдилар. Кузгача эгизга эт қўшилиб боради. Афсу-си, баъзан бир чўпонлар меҳ-натидан эринишиб, қўй-роқдаги яйловларда қолади-лар. Натижада улар ҳар йи-ли қўзи олиш мажбурияти-ни бажаролмайдилар. Бу эса совхознинг умумий қўрсат-кичига ҳам салбий таъсир этади.

Дарҳақиқат, Абдухўр Алматов кўйчиликни, фи-доилигини билан Ўзбекистон-да хизмат қўришган чорва-дор деган юксак унвонга эриш-ган бўлди. «Коммуна» кишлоқ Советининг депу-тати сифатида ҳам катта о-ру-эътиборга эга.

Бу йил у ҳар 100 бош совдиқдан 143 тадан қўзи, 4,5 килограммдан сифатли жун қирқиб олиб, яна со-циалистик мусобақа гойиб бўлди. Йиллик даромади ҳам меҳнатига яраша бў-лаётди. У ҳар йили ўртача 4500 сўмга етганлиги даро-мад қилади.

КОРАМОЛЧИЛИК

КОМПЛЕКС

РИВОЖЛАНИШДА

СОВХОЗДА қўйчилик билан бир қаторда қорамолчи-лик ҳам комплекс юксалиб бораётган. Асосий эътибор мол туғганин кўпайтириш, уларнинг зотини яхшилаб, мақсуддорлигини ошириш ва озуқа базасини мустаҳ-камлашга қаратилмоқда. Бугунги кунга келиб қорамоллар сови пландаги 1100 ўринга 1195 бошга етган-лиди. Чорвачилик мақсу-длари етиштириш ҳам ав-вали йилларга нисбатан анча кўпайди.

Чорвадорларнинг бу йи-ли қўлга қиритган ютуқла-ри янада салмоқли бўла-ди. Ярим йиллик планлар ҳамма қўрсаткичлар бўйича ошириб бажарилиди. Ўтган олти ой давомида давлатга 63 тонна ўринга 98 тонна гўшт, 419 тонна ўринга 437 тонна сўт, 122 минг ўринга 190 минг донга тузум то-пирилди. Қўйлардан 16,6 тонна жун қирқиб олиниб, йиллик план ҳам анча ор-тиқ билан ало этилди.

Бу рақамлар наича-лиқ қувончи бўлмасин, бизни қаноатлантира олмай-

Суратла: совхоз бош зоотехниги Хурсанд Хайтматов (ўнгда) ва бош ветеринария врач Миртўла Мирму-соевлар. Улар яйловларда тез-тез бўлишиб, қўйлар соғли-гини назоратдан ўтказиб турадилар.

ди, — дейди совхоз дирек-тори Ҳасим Мирзакаримов. — Чунки чорвачиликдаги энг асосий қўрсаткич яъни мақсуддорлик борасида об-ластинг ўртача даражаси-дан ўзиб кетолганимиз йўл. Шунга эришганимизча, ишларимиза кўнгалдаидек, дед олмаймиз.

КПСС Марказий Комите-тининг июль (1978 йил) Пленуми, Ўзбекистон Ко-мпартияси Марказий Комите-тининг XIV пленуми ҳамда об-ласть партия комитетини-нинг чорвачиликни жадал ривожлантиришга бағиш-ланган қатор пленумлари қарорлари кенг истиқбол йўлларини очиб берди. Биз партия ва ҳукуматимизнинг ана шу қўрсатмалари асо-сида 1980 йил учун кони-рет тадбирлар комплексини ишлаб чиқиб, изчил амалга ошираётимиз. Бу йил чор-ва моллари туғгани ва мах-суддорлигини ошириш ҳи-собига сўт етиштиришга э-тган йилга нисбатан 22 про-цент, гўшт етиштириш 25 процент, тузум етиштири-ши 30 процент кўпайтири-лиши керак.

Совхозда тоғли зона ш-ронларини ҳисобга олган ҳолда озуқа базасини му-стаҳкамлаш чоралари қўри-лаётди. Мавжуд резерв ва и-монитлар ҳисобга олиниб, бу йил қамда 5400 тонна дағал озуқа тайёрлаш пла-лаштирилган. Шу жумла-дан, ҳозирнинг ўзидаёқ 1830 тонна сенаж бостириб қўйилди. 4610 тонна силос бостириш, 200 тонна ҳаша-ки лавлаган, 500 тонна ўт-вон тайёрлаш, учун озуқа экнилари парвариш сифат-ли олиб бориляпти.

Совхозда тоғли зона ш-ронларини ҳисобга олган ҳолда озуқа базасини му-стаҳкамлаш чоралари қўри-лаётди. Мавжуд резерв ва и-монитлар ҳисобга олиниб, бу йил қамда 5400 тонна дағал озуқа тайёрлаш пла-лаштирилган. Шу жумла-дан, ҳозирнинг ўзидаёқ 1830 тонна сенаж бостириб қўйилди. 4610 тонна силос бостириш, 200 тонна ҳаша-ки лавлаган, 500 тонна ўт-вон тайёрлаш, учун озуқа экнилари парвариш сифат-ли олиб бориляпти.

Совхозда тоғли зона ш-ронларини ҳисобга олган ҳолда озуқа базасини му-стаҳкамлаш чоралари қўри-лаётди. Мавжуд резерв ва и-монитлар ҳисобга олиниб, бу йил қамда 5400 тонна дағал озуқа тайёрлаш пла-лаштирилган. Шу жумла-дан, ҳозирнинг ўзидаёқ 1830 тонна сенаж бостириб қўйилди. 4610 тонна силос бостириш, 200 тонна ҳаша-ки лавлаган, 500 тонна ўт-вон тайёрлаш, учун озуқа экнилари парвариш сифат-ли олиб бориляпти.

Совхозда тоғли зона ш-ронларини ҳисобга олган ҳолда озуқа базасини му-стаҳкамлаш чоралари қўри-лаётди. Мавжуд резерв ва и-монитлар ҳисобга олиниб, бу йил қамда 5400 тонна дағал озуқа тайёрлаш пла-лаштирилган. Шу жумла-дан, ҳозирнинг ўзидаёқ 1830 тонна сенаж бостириб қўйилди. 4610 тонна силос бостириш, 200 тонна ҳаша-ки лавлаган, 500 тонна ўт-вон тайёрлаш, учун озуқа экнилари парвариш сифат-ли олиб бориляпти.

Совхозда тоғли зона ш-ронларини ҳисобга олган ҳолда озуқа базасини му-стаҳкамлаш чоралари қўри-лаётди. Мавжуд резерв ва и-монитлар ҳисобга олиниб, бу йил қамда 5400 тонна дағал озуқа тайёрлаш пла-лаштирилган. Шу жумла-дан, ҳозирнинг ўзидаёқ 1830 тонна сенаж бостириб қўйилди.

